

“Khi n̄n dân ch̄ đã đ̄ c xác l̄p, nh̄ng nḡ i th̄c thi pháp lūt m̄t cách sai trái và b̄t công hôm nay s̄ ph̄ i đ̄n t̄ i tr̄ c Nhân dân và s̄ th̄t. Tôi tin r̄ng Công lý ph̄ i đ̄ c th̄c thi ̄ Việt Nam”. (Lūt S̄ Nguȳn Văn Đài)

Quȳn L̄c thay vì Pháp Lūt

Lūt S̄ Nguȳn Văn Đài

M̄t xã h̄i lành m̄nh đúng nghĩa thì Pháp Lūt là ph̄ng tīn duy nh̄t đ̄ c s̄ đ̄ng đ̄ đīu ch̄nh các m̄i quan h̄ c̄a con nḡ i, cũng nh̄ nh̄ng tranh ch̄p phát sinh trong đó. Pháp lūt là ý chí chung c̄a c̄ng đ̄ng, vì th̄ nó là th̄ quȳn l̄c cao nh̄t và duy nh̄t đ̄ c phép đ̄ i đīn cho c̄ng đ̄ng dân c̄ đó.

M̄t nhà n̄ c Pháp quȳn là hình th̄c duy nh̄t h̄p pháp trong th̄ gīi dân ch̄ ngày nay. Nó nêu b̄t vai trò làm ch̄ c̄a nhân dân trong vīc qūn lý xã h̄i và h̄n ch̄ đ̄n m̄c th̄p nh̄t nh̄ng b̄t công sai trái do b̄ nhà n̄ c có th̄ gây ra cho nḡ i dân.

V̄i m̄t n̄n T̄ Pháp ph̄ thūc và ch̄u s̄ đīu khīn c̄a Chính quȳn nh̄ ̄ Việt Nam hīn nay thì không th̄ có tính khách quan trong vīc b̄o v̄ pháp lūt. Làm sao Công lý có th̄ đ̄ c th̄c thi m̄t cách đúng đ̄n và nghiêm ch̄nh khi Tòa án không đ̄ c t̄n t̄ i m̄t cách đ̄ c l̄p? Vì th̄ mà pháp lūt đã tr̄ thành công c̄ đàn áp c̄a nhà n̄ c đ̄ i v̄i nh̄ng tīng nói chính nghĩa c̄a nḡ i dân, và là ph̄ng tīn đ̄ gūng máy T̄ pháp tham nh̄ng nh̄ b̄ công pháp lūt. T̄t c̄ n̄ i oan khūt và đau đ̄n thì Công lý và nḡ i dân ph̄ i gánh ch̄u.

Cũng đ̄ b̄o v̄ ch̄ đ̄ Đ̄ c tài toàn tr̄, nhà n̄ c đã s̄ đ̄ng b̄ máy quȳn l̄c hùng h̄u c̄a mình đ̄ đàn áp m̄i tīng nói dân ch̄, b̄t ch̄p Pháp lūt và Công lý.

Đàn áp nh̄ng nḡ i b̄o v̄ công lý

Nh̄ng tranh ch̄p pháp lý phát sinh là m̄t đīu t̄t ȳu c̄a xã h̄i, b̄i nó là s̄n ph̄m c̄a cūc s̄ng hàng ngày chúng ta. Và h̄ th̄ng tòa án có nhīm v̄ x̄ lý các tranh ch̄p pháp lý đó theo pháp lūt nh̄ là m̄t trách nhīm và nghĩa v̄ c̄a mình. M̄t xã h̄i lành m̄nh, m̄t h̄ th̄ng t̄ pháp công minh và dân ch̄ ch̄ x̄ lý v̄ vīc trên nguyên t̄c tuân th̄ pháp lūt, ch̄ có đúng hay sai mà không có t̄ v̄ nào khác.

̄y v̄y mà nh̄ng lūt s̄ b̄o v̄ quȳn và l̄i ích h̄p pháp c̄a nh̄ng nḡ i dân oan, hay c̄a

những người bỏ vào nhân quyền cho người dân là bỏ họ những tòa án Việt Nam phân biệt đối xử. Những người trong số họ đã bị kết án tù vì bỏ vào công lý. Những người còn lại đi vào nhà ngục có tội so sánh để đoàn Luật sư tiếp cận họ và khai trình họ, không cho họ hành nghề nữa.

Thật nghĩ, nếu Tòa án đã đúng thì cần gì phải đàn áp giới luật sư? Trước Tòa chỉ có công lý và sự thật, chỉ có đúng hay sai mà không có sự phân biệt đối xử, chỉ sao họ lại hành động phi pháp như vậy? Nghĩ thế này thực chưa biết như thế nào thì không phân biệt ai cả, chỉ có biết là chưa. Nghĩ Luật sư cũng vậy, họ bào chữa cho bất kỳ thân chủ của mình để bỏ vào quyền và lợi ích của họ trước pháp luật, đi vào đó để pháp luật bỏ vào. Còn làm sao nhà ngục Việt Nam lại có kiểu hành xử kỳ lạ như vậy đối với giới luật sư bỏ vào công lý? Vì sao lại đàn áp giới Luật sư khi mà họ chỉ dùng những hiểu biết về Pháp luật của mình để bỏ vào quyền con người? Đi vào đó chỉ có chuyện xảy ra trong những chỗ để tiền tài, không thể tìm thấy đi vào từng ngóc ngách trong mắt xã hội có thể do dân chủ.

Ngay cả quyền để bào chữa cũng bị tiếp cận, thì thế họ người dân Việt Nam còn biết trông cậy vào đâu? Bị máy công quyền nhà ngục thì lòng tham vô đáy, ngày càng gia tăng sự tham nhũng và tiếp cận quyền lợi của người dân, nơi oan khuất của con người vì thế mà ngày càng gia tăng không ngừng. Liệu nhà ngục này sẽ dùng guồng máy Công an, Tòa án để đàn áp nơi oan khuất của người dân đến bao giờ? Hay kể đến tài chính hành động theo bản năng và quy luật của họ là: Gây nên bất công rồi lại đàn áp, và tiền tài dổa trên nỗi sợ hãi của nhân dân mình?

Phải có công lý để họ ngừng tội đi vào tội đồ

Là những trong cuộc đời này là con người cần phải có niềm tin vào chân lý và sự thật để sống họ ngừng thì và làm những đi vào tội đồ họ cần cho công đồng. Công lý là ánh sáng đến để những mà chúng ta đến niềm tin vào đó để sống tốt hơn, biết những gì là sai quấy để tránh né và sửa chữa sai lầm khi mắc phải. Mắt xã hội có sự hiên diện của công lý sẽ trở nên tốt đẹp và hạnh phúc bởi con người luôn ngừng tội là phải và cái đẹp.

Nay Công sự nên mắt xã hội không có pháp luật, mà niềm tin bị tiếp cận, con người sống trong sự nghi ngờ và mất phương hướng. Linh hồn của họ đã bán cho quỷ dữ, chỉ trông theo đuổi mắt thế họ thuyết hoang tưởng và tôn sùng bỏ vào. Vì thế trong con mắt của người dân Việt Nam, ánh sáng của Công lý là đi vào không thể với tới và họ không có đức.

Với mắt chỉ đến đến tài toàn trù, mà phương tiện để thực thi công lý đi vào công của nhà ngục Công sự, vì vậy người dân đến chìm trong nỗi oan khuất triền miên. Vì thế mà Việt Nam đã trở thành mắt xã hội không có công lý, hay nói cách khác: Công lý không họ đến trên đến ngục Việt Nam.

Không còn cách nào khác, toàn thể người dân Việt Nam phải đoàn kết để đòi cho được Công lý về mình, để Công lý đến hiên diện. Mục tiêu của chúng ta để đến tài là chia rẽ nhân dân để dổ bẻ cái trù, để rồi để nỗi oan khuất lại tiếp tục lan tràn. Khi mà từng người nhân dân đoàn kết để tranh đấu do dân chủ, xóa bỏ chế độ đến tài toàn trù thì Công lý sẽ trở về với dân tộc Việt Nam.

Chúng ta không thể sống mãi trong mắt xã hội mà Công lý không họ đến tới. Mà sẽ chịu đựng

Công Lý ở Việt Nam

Tên: Minh Văn

Thị trấn: Hai, 29 Tháng 8 Năm 2011 05:58

Đầu có gì ở nhà, nơi đâu của con người không thể là để dành vô tận để nhúng tay để tài năng
lớn trong đó một cách khéo léo. Cần phải có chân lý và sự thật cho xã hội Việt Nam, không thể
mãi chấp nhận sự dối trá mà làm cho cha mẹ chúng ta phải đau lòng. Một xã hội có Công lý là
khát vọng của toàn thể dân tộc Việt Nam, khát vọng đó không có gì có thể đáp ứng được. Tâm
nguyên của Luật sư Nguyễn Văn Đài cũng là để mong mọi người cùng chúng ta: “Công lý phải
được thực thi ở Việt Nam!”

28/8/2011